

Nr 80.

Ankom till riksdagens kansli den 6 november 1941 kl. 3 e. m.

*Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående
anvisande av medel till låneunderstöd åt vissa fiskare.*

I en till riksdagen den 17 oktober 1941 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 310, har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att till Avsättning till fonden för låneunderstöd åt vissa fiskare å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 under nionde huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 300,000 kronor.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas nedan, hänvisa till propositionen.

Genom beslut den 31 mars 1941 uppdrog chefen för jordbruksdepartementet åt lantbruksstyrelsen att verkställa utredning angående stödåtgärder åt yrkesfiskare i Göteborgs och Bohus län. I skrivelse den 12 maj 1941 har *lantbruksstyrelsen* avgivit utredning och förslag i ämnet. Vid styrelsens skrivelse fanns fogat ett yttrande av fiskeriintendenten i Västerhavets distrikt. Efter remiss ha yttranden över lantbruksstyrelsens förslag avgivits den 30 maj 1941 av statskontoret och den 2 september 1941 av kommerskollegium.

Departementschefen har i ärendet anført följande:

»Under en följd av år före det nu pågående kriget har fiskenäringen i Göteborgs och Bohus län kämpat mot stora svårigheter. Statsmakterna ha i anledning härav genom olika åtgärder lämnat fiskarena stöd för övervinnande av svårigheterna. Till följd av den genom kriget uppkomna avspärningen västerut ha de fiskare, som bedrivit storsjöfiske eller sillfiske vid Island, helt förhindrats i utövandet av dessa fisken. Särskilt hårt synas storsjöfiskarena ekonomiskt ha drabbats av denna avspärning, då deras möjligheter att övergå till annat fiske äro starkt begränsade. Enligt vad utredningen ger vid handen torde de båtar och redskap som användas för ifrågavarande fiske icke utan kostsamma kompletteringar och ändringar lämpa sig för fiske i de farvatten, som för närvarande stå öppna för svenska fiskare. Därest statsmakterna icke vidtaga ytterligare stödåtgärder

för storsjöfiskarena, torde det vara att befara att dessa fiskare övergå till andra näringsfång. Då jag emellertid i likhet med lantbruksstyrelsen anser goda skäl tala för att möjligheter hållas öppna för storsjöfiskarena att, då så kan ske, ånyo igångsätta detta fiske, anser jag mig böra tillstyrka att åtgärder i sådant syfte nu vidtagas. Genom de föreslagna åtgärderna beredas fiskarena möjlighet att, under tid då storsjöfisket icke bedrivs, genom annat fiske förbättra sina inkomster.

Beträffande formen för ifrågavarande stödåtgärder kan jag i huvudsak ansluta mig till lantbruksstyrelsens förslag. Jag förordar alltså, att medel anvisas för att möjliggöra utlämnande av låneunderstöd till fiskare som under åren närmast före 1940 till väsentlig del livnärt sig av storsjöfiske. Lånen torde böra utlämnas för komplettering och ändring av båtar och fiskredskap samt anskaffning av redskap, som erfordras för att annat fiske skall kunna bedrivas. Lån synes icke böra utlämnas till högre belopp än 20,000 kronor. Enligt vad lantbruksstyrelsen uppgivit skulle kostnaderna för anskaffande av kraftigare motorer till de båtar varom här är fråga draga ungefärligen denna kostnad. Å lånen synes icke böra krävas någon ränta. Därjämte torde lånen under tre år från lyftandet böra vara amorteringsfria. Därefter torde lånen böra återbetalas inom sju år. För att ändamålet med understödsverksamheten skall uppnås, läser det även vara erforderligt att medgiva att en viss del av lånet kan efterskänkas. I likhet med lantbruksstyrelsen anser jag, att högst 40 procent av lånets ursprungliga kapitalbelopp må kunna eftergivas. Såsom förutsättning härför bör emellertid krävas, att de anordningar, för vilkas utförande lånet erhållits, blivit av läntagaren vidtagna samt att desamma kommit till användning under åtminstone tre år. Säkerhet bör ställas i den mån så prövas möjligt. I sakens natur ligger emellertid, att allt för stora krav icke kunna ställas på denna säkerhet. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att utfärda närmare bestämmelser härom ävensom meddela övriga föreskrifter rörande lånevillkoren samt angående den ordning vari lånen böra beviljas.

Lantbruksstyrelsen har ansett, att för ifrågavarande verksamhet ett belopp av 300,000 kronor skulle vara erforderligt. Från min sida finnes intet att erinra mot det ifrågasatta beloppets storlek. Med hänsyn till låneverksamhetens natur synes anslaget böra konstrueras såsom anslag för avsättning till diversemedelsfond. Anslaget torde böra uppföras såsom ett reservationsanslag under nionde huvudtiteln å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 och betecknas Avsättning till fonden för låneunderstöd åt vissa fiskare.»

Utskottet.

Utskottet delar departementschefens uppfattning, att åtgärder böra vidtagas för att bereda storsjöfiskarena möjlighet att under den genom kriget uppkomna avspärningen västerut övergå till fiske i de farvatten, som för närvarande stå öppna för svenska fiskare. Då icke heller det framlagda

förslaget till dylika stödåtgärder föranleder erinran från utskottets sida, hemställer utskottet,

att riksdagen må till *Avsättning till fonden för låneunderstöd åt vissa fiskare* å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 under nionde huvudtiteln anvisa ett *reservationsanslag* av 300,000 kronor.

Stockholm den 6 november 1941.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Tjällgren, Gabrielsson, Alfred Andersson, Mannerskantz, Nils Olsson, Svedberg* och *Gottfrid Karlsson* samt

från andra kammaren: herrar *Andersson* i Löbbo, *Andersson* i Tungelsta, *Gustafson* i Vimmerby, *Ericsson* i Sörsjön, *Karlsson* i Munkedal, *Johansson* i Öckerö och *Larsson* i Karlstad.
